**Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah**

►**B**

# SMĚRNICE RADY 2003/49/ES

**ze dne 3. června 2003**

**o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států**

(Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 49)

Ve znění:

| | | Úřední věstník | | |
|---|---|---|---|---|
| | | Č. | Strana | Datum |
| ►**M1** | Směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004 | L 168 | 35 | 1.5.2004 |
| ►**M2** | Směrnice Rady 2004/76/ES ze dne 29. dubna 2004 | L 195 | 33 | 2.6.2004 |

▼B

# SMĚRNICE RADY 2003/49/ES

## ze dne 3. června 2003

## o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na jednotném trhu, který má znaky trhu domácího, by transakce mezi společnostmi z různých členských států neměly podléhat daňovým podmínkám méně příznivým, než jsou podmínky, které se vztahují na stejné transakce prováděné mezi společnostmi ze stejného členského státu.

(2) Tento požadavek není v současnosti splněn u plateb úroků a licenčních poplatků. Vnitrostátní daňové právní předpisy, případně ve spojení s dvoustrannými či vícestrannými dohodami, nemusejí být vždy zárukou zamezení dvojího zdanění, jejich použití je často spojeno s řadou zatěžujících administrativních formalit a způsobuje společnostem, kterých se záležitost týká, problémy s peněžními toky.

(3) Je nutné zajistit, aby platby úroků a licenčních poplatků byly zdaněny jednou v jednom členském státě.

(4) Zrušení veškerého zdanění úroků a licenčních poplatků v členském státě, v němž mají zdroj, bez ohledu na to, zda jsou daně vybírány srážkou u zdroje nebo na základě daňového výměru, je nejvhodnějším prostředkem k odstranění výše popsaných formalit a problémů a k zajištění stejného daňového zacházení v případě vnitrostátních i přeshraničních operací. Zejména je nutné zrušit takovéto daně ve vztahu k platbám úroků a licenčních poplatků prováděným mezi přidruženými společnostmi z různých členských států i mezi stálými provozovnami těchto společností.

(5) Úprava by se měla vztahovat pouze na výši úroků nebo licenčních poplatků, kterou by si plátce a skutečný vlastník sjednali v případě, že by mezi nimi neexistoval zvláštní právní vztah.

(6) Dále je nutné, aby členské státy nebyly zbaveny možnosti přijímat opatření vhodná k boji proti daňovým únikům či zneužívání daňových režimů.

(7) Řecku a Portugalsku by mělo být z rozpočtových důvodů povoleno přechodné období, aby tyto země mohly postupně snížit daně z úroků a licenčních poplatků, ať již jsou tyto daně vybírány srážkou u zdroje, nebo na základě daňového výměru, a to až do okamžiku, kdy budou schopny použít článku 1.

(8) Španělsku, které zahájilo provádění plánu na posílení španělského technologického potenciálu, by mělo být z rozpočtových důvodů povoleno nepoužívat v průběhu přechodného období článku 1 na licenční poplatky.

(9) Je nutné, aby Komise tři roky ode dne, k němuž musí být směrnice provedena, podala Radě zprávu o fungování této směrnice,

([1]) Úř. věst. C 123, 22.4.1998, s. 9.
([2]) Úř. věst. C 313, 12.10.1998, s. 151.
([3]) Úř. věst. C 284, 14.9.1998, s. 50.

▼B

zejména s cílem rozšířit oblast její působnosti na další společnosti či podniky a přezkoumat oblast působnosti definice úroků a licenčních poplatků v zájmu zajištění potřebné konvergence vnitrostátních právních předpisů a dvoustranných či mnohostranných smluv o zamezení dvojího zdanění, jež se týkají úroků a licenčních poplatků.

(10) Jelikož cílů zamýšleného kroku, tedy zavedení společného systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

*Článek 1*

**Oblast působnosti a postup**

1. Úroky nebo licenční poplatky mající zdroj v členském státě jsou osvobozeny od veškerých daní, které na ně jsou formou srážky u zdroje či na základě daňového výměru v daném státě uloženy, pokud skutečný vlastník úroků či licenčních poplatků je společností jiného členského státu nebo v jiném členském státě umístěnou stálou provozovnou společnosti členského státu.

2. Platba provedená společností členského státu nebo stálou provozovnou umístěnou v jiném členském státě se považuje za platbu mající zdroj v tomto členském státě (dále jen „stát zdroje“).

3. Stálá provozovna je považována za plátce úroků či licenčních poplatků pouze v případě, že tyto platby představují daňově odpočitatelnou položku stálé provozovny v tom členském státě, ve kterém je umístěna.

4. Společnost členského státu je považována za skutečného vlastníka úroků či licenčních poplatků pouze v případě, že je přijímá pro sebe, a nikoli pro jinou osobu jako zprostředkovatel, např. jako zástupce, správce majetku nebo zmocněnec.

5. Stálá provozovna je považována za skutečného vlastníka úroků či licenčních poplatků, pokud:

a) pohledávka, právo nebo použití informací, z nichž úroky nebo licenční poplatky plynou, jsou fakticky spojeny s danou stálou provozovnou a

b) úroky či licenční poplatky představují příjmy, které v členském státě, v němž je stálá provozovna umístěna, podléhají jedné z daní uvedených v čl. 3 písm. a) bodě iii), nebo v případě Belgie dani „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“, nebo v případě Španělska dani „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“, nebo dani shodné či ve své podstatě podobné, která bude po datu vstupu této směrnice v platnost uložena vedle uvedených stávajících daní nebo místo nich.

6. Je-li stálá provozovna společnosti členského státu považována za plátce nebo za skutečného vlastníka úroků či licenčních poplatků, nepovažuje se pro účely tohoto článku za plátce ani za skutečného vlastníka těchto úroků nebo licenčních poplatků žádná jiná část této společnosti.

7. Tento článek se použije pouze v případě, že společnost, jež je plátcem úroků či licenčních poplatků, nebo společnost, jejíž stálá provozovna je považována za plátce úroků či licenčních poplatků, je přidruženou společností společnosti, jež je skutečným vlastníkem těchto úroků

▼B

či licenčních poplatků, nebo jejíž stálá provozovna je považována za skutečného vlastníka těchto úroků či licenčních poplatků.

8. Tento článek se nepoužije, pokud jsou úroky nebo licenční poplatky placeny ve třetím státě umístěnou stálou provozovnou nebo ve třetím státě umístěné stálé provozovně společnosti členského státu a pokud se podnikání této společnosti uskutečňuje částečně nebo úplně prostřednictvím této stálé provozovny.

9. Tento článek nebrání členskému státu zohlednit při používání jeho daňového práva úroky či licenční poplatky přijaté jeho společnostmi, stálými provozovnami těchto společností nebo stálými provozovnami umístěnými v daném státě.

10. Členský stát má možnost nepoužít tuto směrnici ve vztahu ke společnosti jiného členského státu nebo ke stálé provozovně společnosti jiného členského státu v případě, že podmínky článku 3 písm. b) nebyly dodržovány bez přerušení nejméně po dobu dvou let.

11. Stát zdroje může požadovat, aby splnění požadavků vymezených v tomto článku a v článku 3 bylo v okamžiku platby úroků či licenčních poplatků doloženo osvědčením. Pokud splnění požadavků tohoto článku není v okamžiku platby doloženo, může členský stát požadovat srážku daně u zdroje.

12. Stát zdroje může podmínit osvobození od daně dle této směrnice rozhodnutím, jímž přizná osvobození od daně na základě osvědčení potvrzujícího splnění požadavků uvedených v tomto článku a v článku 3. Rozhodnutí o osvobození od daně je vydáno nejpozději do tří měsíců od předložení osvědčení a podpůrných informací, které může stát zdroje rozumně požadovat, a je platné nejméně jeden rok od vydání.

13. Pro účely odstavců 11 a 12 musí být osvědčení předkládané pro každou smlouvu, na jejímž základě se platba úroků či licenčních poplatků uskutečňuje, platné nejméně jeden rok, avšak ne déle než tři roky ode dne vystavení a musí obsahovat následující skutečnosti:

a) doklad o daňovém sídle společnosti příjemce a v nutných případech doklad o existenci stálé provozovny potvrzený správcem daně členského státu, v němž má společnost příjemce daňové sídlo nebo v němž je stálá provozovna umístěna;

b) údaj o tom, že společnost příjemce je skutečným vlastníkem podle odstavce 4, nebo o tom, že jsou splněny podmínky odstavce 5, pokud je příjemcem úroků či licenčních poplatků stálá provozovna;

c) údaj o tom, že společnost příjemce splňuje podmínky uvedené v článku 3 písm. a) bodu iii),

d) údaj o minimálním podílu na základním kapitálu nebo o minimálním podílu na hlasovacích právech v souladu s článkem 3 písm. b),

e) údaj o období, po které existuje podíl podle písmene d).

Členské státy mohou navíc požadovat doložení právního nároku na platby ze smlouvy (např. ze smlouvy o úvěru nebo z licenční smlouvy).

14. Jestliže požadavky nezbytné pro osvobození od daně přestanou být plněny, uvědomí o tom společnost příjemce nebo stálá provozovna bez odkladu společnost plátce nebo stálou provozovnu a, vyžaduje-li to stát zdroje, i příslušný orgán tohoto státu.

15. Pokud společnost plátce nebo stálá provozovna provedly srážku daně u zdroje v případě, kdy mělo dojít k osvobození od daně dle tohoto článku, vzniká nárok na vrácení takto sražené daně. Členský stát může požadovat skutečnosti uvedené v odstavci 13. Žádost o vrácení daně musí být předložena ve stanovené lhůtě. Tato lhůta trvá nejméně dva roky ode dne platby úroků či licenčních poplatků.

16. Stát zdroje vrátí neoprávněně sraženou část daně do jednoho roku ode dne přijetí náležité žádosti a podpůrných skutečností, které může

▼B

rozumně požadovat. Pokud daň sražená u zdroje není v této lhůtě vrácena, má společnost příjemce nebo stálá provozovna po uplynutí dané roční lhůty nárok na úroky z této daně, a to za použití sazby odpovídající vnitrostátní úrokové sazbě, která by se v obdobných případech použila dle vnitrostátních právních předpisů státu zdroje.

*Článek 2*

**Definice úroků a licenčních poplatků**

Pro účely této směrnice se:

a) „úroky“ rozumějí příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémií a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále za opožděnou platbu se za úroky nepovažuje;

b) „licenční poplatky“ rozumějí platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a počítačových programů, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké. Za licenční poplatky se považují platby za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

*Článek 3*

**Definice společnosti, přidružené společnosti a stálé provozovny**

Pro účely této směrnice:

a) se výrazem „společnost členského státu“ rozumí každá společnost, která

   i) má některou z forem uvedených v příloze této směrnice; a

   ii) je podle daňového práva některého členského státu považována za společnost s daňovým sídlem v tomto státě a ve smyslu smlouvy o zamezení dvojího zdanění příjmů uzavřené se třetí zemí není považována za společnost s daňovým sídlem mimo Společenství; a

   iii) podléhá jedné z následujících daní, od níž není osvobozena, nebo dani shodné či ve své podstatě podobné, která bude po datu vstupu této směrnice v platnost uložena vedle uvedených stávajících daní nebo místo nich:

      — impôt des sociétés/vennootschapsbelasting v Belgii,

      — selskabsskat v Dánsku,

      — Körperschaftsteuer v Německu,

      — Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων v Řecku,

      — impuesto sobre sociedades ve Španělsku

      — impôt sur les sociétés ve Francii,

      — corporation tax v Irsku,

      — imposta sul reddito delle persone giuridiche v Itálii,

      — impôt sur le revenu des collectivités v Lucembursku,

      — vennootschapsbelasting v Nizozemsku,

      — Körperschaftsteuer v Rakousku,

▼B

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas v Portugalsku,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund ve Finsku,

— statlig inkomstskatt ve Švédsku,

— corporation tax ve Spojeném království,

▼M1

— Daň z příjmů právnických osob v České republice,

— Tulumaks v Estonsku,

— φόρος εισοδήματος na Kypru,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis v Lotyšsku,

— Pelno mokestis v Litvě,

— Társasági adó v Maďarsku,

— Taxxa fuq id-dħul na Maltě,

— Podatek dochodowy od osób prawnych v Polsku,

— Davek od dobička pravnih oseb ve Slovinsku,

— Daň z príjmov právnických osôb na Slovensku;

▼B

b) je společnost „přidruženou společností“ jiné společnosti, pokud

i) první společnost drží na základním kapitálu druhé společnosti přímý podíl nejméně 25 %, nebo

ii) druhá společnost drží na základním kapitálu první společnosti přímý podíl nejméně 25 %, nebo

iii) třetí společnost drží na základním kapitálu první společnosti i na základním kapitálu druhé společnosti přímý podíl nejméně 25 %.

Podíly se musejí týkat pouze společností usazených na území Společenství.

Členské státy však mají možnost nahradit kritérium minimálního podílu na základním kapitálu kritériem minimálního podílu na hlasovacích právech;

c) se výrazem „stálá provozovna“ rozumí trvale umístěné zařízení určené k podnikání, jež se nachází v členském státě a jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost společnosti jiného členského státu.

*Článek 4*

**Platby nepovažované za úroky či licenční poplatky**

1. Stát zdroje není povinen zajistit výhody plynoucí z této směrnice v následujících případech:

a) u plateb, jež se podle právních přepisů státu zdroje považují za rozdělování zisku nebo se splácení kapitálu;

b) u plateb vyplývajících z pohledávek, s nimiž je spojeno právo účasti na zisku dlužníka;

c) u plateb vyplývajících z pohledávek, které věřitele opravňují k výměně práva na úroky za právo účasti na zisku dlužníka;

d) u plateb vyplývajících z pohledávek, u nichž není stanoveno splacení jistiny nebo u nichž je splatnost delší než 50 let od data emise.

2. Pokud v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků či licenčních poplatků nebo mezi jedním z nich a nějakou další osobou převyšuje hodnota úroků nebo licenčních

▼B

poplatků částku, kterou by si plátce a skutečný vlastník sjednali, kdyby se v takovém vztahu nenacházeli, použije se tato směrnice pouze na tuto posledně zmíněnou částku.

*Článek 5*

**Daňové úniky a zneužívání daňových režimů**

1. Touto směrnicí není dotčeno použití vnitrostátních předpisů či smluvních ustanovení nezbytných k zamezení daňovým únikům a zneužití daňových režimů.

2. Členské státy mohou v případě transakcí, jejichž hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů je daňový únik, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, odepřít poskytnutí výhod plynoucích z této směrnice nebo odmítnout její použití.

*Článek 6*

▼M2

**Přechodná ustanovení pro Českou republiku, Řecko, Španělsko, Lotyšsko, Litvu, Polsko, Portugalsko a Slovensko**

1. Řecko, Lotyšsko, Polsko a Portugalsko mají právo nepoužít článek 1 do dne použitelnosti uvedeného v čl. 17 odst. 2 a 3 směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor charakteru podobě úrokových plateb ([1]) Během přechodného období v délce osmi let od uvedeného data nesmí sazba daně z úroků či licenčních poplatků placených přidružené společnosti z jiného členského státu nebo v jiném členském státě umístěné stálé provozovně přidružené společnosti členského státu překročit 10 % v průběhu prvních čtyř let a 5 % v průběhu dalších čtyř let.

Litva má právo nepoužít článek 1 do dne použitelnosti uvedeného v čl. 17 odst. 2 a 3 směrnice 2003/48/ES. Během přechodného období v délce šesti let od uvedeného data nesmí sazba daně z licenčních poplatků placených přidružené společnosti z jiného členského státu nebo v jiném členském státě umístěné stálé provozovně přidružené společnosti členského státu překročit 10 %. Sazba daně z úroků placených přidružené společnosti z jiného členského státu nebo v jiném členském státě umístěné stálé provozovně nesmí překročit 10 % v průběhu prvních čtyř let šestiletého přechodného období a 5 % v průběhu následujících dvou let.

Španělsko a Česká republika mají právo nepoužít v případě licenčních poplatků článek 1 do dne použitelnosti uvedeného v čl. 17 odst. 2 a 3 směrnice Rady 2003/48/ES. Během přechodného období v délce šesti let od uvedeného data nesmí sazba daně z licenčních poplatků placených přidružené společnosti jiného členského státu nebo v jiném členském státě umístěné stálé provozovně přidružené společnosti členského státu překročit 10 %. Slovensko má právo nepoužít v případě licenčních poplatků článek 1 během přechodného období v délce dvou let počínaje dnem 1. května 2004.

Použití těchto přechodných ustanovení je však podmíněno pokračujícím uplatňováním všech daňových sazeb nižších, než jsou sazby uvedené v prvním, druhém a třetím pododstavci, vyplývajících z dvoustranných dohod uzavřených mezi Českou republikou, Řeckem, Španělskem, Lotyšskem, Litvou, Polskem, Portugalskem nebo Slovenskem a ostatními členskými státy. Před koncem každého z přechodných období uvedených v tomto odstavci může Rada na základě návrhu Komise jednomyslně rozhodnout o případném prodloužení těchto přechodných období.

2. Jestliže společnost členského státu nebo stálá provozovna společnosti členského státu umístěná v daném členském státě:

([1]) Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38.

▼M2

— přijímá úroky nebo licenční poplatky od přidružené společnosti z Řecka, Lotyšska, Litvy, Polska nebo Portugalska,

— přijímá licenční poplatky od přidružené společnosti z České republiky, Španělska nebo Slovenska,

— přijímá úroky nebo licenční poplatky od stálé provozovny přidružené společnosti členského státu a tato stálá provozovna je umístěna v Řecku, Lotyšsku, Litvě, Polsku nebo Portugalsku

nebo

— přijímá licenční poplatky od stálé provozovny přidružené společnosti členského státu a tato stálá provozovna je umístěna v České republice, Španělsku nebo na Slovensku,

povolí prvně zmíněný členský stát odečíst částku rovnající se výši daně odvedené z těchto příjmů v České republice, Řecku, Španělsku, Lotyšsku, Litvě, Polsku, Portugalsku nebo na Slovensku v souladu s odstavcem 1 od daně z příjmů společnosti nebo stálé provozovny, která tyto příjmy získala.

3. Odpočet podle odstavce 2 nesmí převýšit nižší z těchto částek:

a) částku daně splatnou v České republice, Řecku, Španělsku, Lotyšsku, Litvě, Polsku, Portugalsku nebo na Slovensku z těchto příjmů podle odstavce 1, nebo

b) část daně z příjmů stanovenou před odpočtem u společnosti nebo stálé provozovny, která tyto úroky či licenční poplatky přijala, připadající na tyto příjmy dle vnitrostátních právních předpisů členského státu, o jehož společnost se jedná nebo v němž je umístěna stálá provozovna.

▼B

*Článek 7*

**Provádění**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a poskytnou srovnávací tabulku mezi touto směrnicí a přijatými vnitrostátními předpisy.

*Článek 8*

**Přezkum**

Do 31. prosince 2006 předloží Komise Radě zprávu o fungování této směrnice, zejména s cílem rozšířit její působnosti na další společnosti nebo podniky, které nejsou uvedeny v článku 3 a v příloze.

*Článek 9*

**Ustanovení o omezené působnosti**

Touto směrnicí není dotčeno použití vnitrostátních předpisů či předpisů vyplývajících ze smluv, jež překračují rámec ustanovení této směrnice a jejichž účelem je odstranit nebo omezit dvojí zdanění úroků a licenčních poplatků.

▼B

*Článek 10*

**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 11*

**Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

*PŘÍLOHA*

**Seznam společností, na které se vztahuje čl. 3 písm. a) této směrnice**

a) Společnosti podle belgického práva nazvané „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/ société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée“ a veřejnoprávní subjekty řídící se soukromým právem,

b) společnosti podle dánského práva nazvané „aktieselskab“ a „anpartsselskab“,

c) společnosti podle německého práva nazvané „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschat auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ a „bergrechtliche Gewerkschaft“,

d) společnosti podle řeckého práva nazvané „ανώνυμη εταιρία“,

e) společnosti podle španělského práva nazvané „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ a veřejnoprávní subjekty řídící se soukromým právem,

f) společnosti podle francouzského práva nazvané „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée“ a veřejná zařízení a podniky průmyslové a obchodní povahy,

g) společnosti podle irského práva nazvané „public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee“, zařízení registrovaná podle „Industrial and Provident Societies Acts“ nebo „building societies“ registrované podle „Building Societies Acts“,

h) společnosti podle italského práva nazvané „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata“ a veřejné a soukromé subjekty provozující průmyslovou a obchodní činnost,

i) společnosti podle lucemburského práva nazvané „société anonyme, société en commandite par actions“ a „société à responsabilité limitée“,

j) společnosti podle nizozemského práva nazvané „naamloze vennootschap“ a „besloten vennotschap met beperkte aansprakelijkheid“,

k) společnosti podle rakouského práva nazvané „Aktiengesellschaft“ a „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“,

l) obchodní společnosti nebo společnosti občanského práva obchodní povahy a družstva nebo veřejné podniky, které jsou vytvořeny v souladu s portugalským právem,

m) společnosti podle finského práva nazvané „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank“ a „vakuutusyhtiö/ försäkringsbolag“,

n) společnosti podle švédského práva nazvané „aktiebolag“ a „försäkringsaktiebolag“,

o) společnosti vytvořené podle práva Spojeného království,

▼M1

p) společnosti podle českého práva nazvané „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“,

q) společnosti podle estonského práva nazvané „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“,

r) společnosti podle kyperského práva - společnosti podle práva obchodních společností, veřejnoprávní subjekty a rovněž jakékoliv

▼M1

jiné subjekty, které se považují za společnosti podle právních předpisů týkajících se daně z příjmu,

s) společnosti podle lotyšského práva nazvané „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“,

t) společnosti vytvořené podle litevského práva,

u) společnosti podle maďarského práva nazvané „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“,

v) společnosti podle maltského práva nazvané „Kumpaniji ta Responsabilita Limitata“, „Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum fazzjonijiet“,

w) společnosti podle polského práva nazvané „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“,

x) společnosti podle slovinského práva nazvané „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“,

y) společnosti podle slovenského práva nazvané „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnos“, „družstvo“.